

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118204464
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2118204464.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobkyne: V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, zastúpená splnomocnencom: F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o vydanie veci, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 38C/41/2018-95 zo dňa 13. augusta 2020, vo výroku II., takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovaný má nárok proti žalobkyni na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.
- II. Žalovaný m á n á r o k proti žalobkyni na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania odôvodnil citáciou § 255 ods. 1, 2, § 257, § 262 ods. 1 a 2, čl. 4 ods. 1 a 2, čl. 17 Civilného sporového poriadku, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, nakoľko bol v konaní úspešný, nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si nárok na ich náhradu neuplatnil a ich priznanie ani nežiadal. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t. j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t. j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

3. Proti tomuto rozsudku v časti výroku II. rozsudku podal odvolanie žalovaný podľa § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Základné princípy civilného procesu možno chápať ako základný rámec výkladových pravidiel, v súlade s ktorými majú byť aplikované a interpretované ustanovenia Civilného sporového poriadku. Žalovaný zastáva názor, že prvoinštančný súd nesprávne právne posúdil nárok žalovaného na náhradu trov konania. Žaloba bola vo výroku I. rozsudku voči, ktorému smeruje toto odvolanie zamietnutá, čím mal žalovaný plný úspech vo veci. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Zastáva názor, že žalovanému, ako procesne plne úspešnej strane sporu mal byť priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Nemožno sa stotožniť s postupom a názorom prvoinštančného súdu, že pri rozhodovaní o trovách konania v tejto právnej veci, keď postupoval v zmysle čl. 17 a čl. 4 CSP s poukazom na skutočnosť, že „potrebného ustanovenia niet“. Rovnako sa

nemožno stotožniť s argumentáciou prvoinštančného súdu, že žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, nakoľko bol v konaní úspešný, nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si nárok na ich náhradu neuplatnil a ich priznanie ani nežiadal. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Z predmetného ustanovenia CSP vyplýva, že nie je povinnosťou strany sporu výslovne si uplatniť v civilnom procese nárok na náhradu trov konania, ale je povinnosťou súdu aj bez návrhu o trovách konania rozhodnúť. Žalovanému v tejto právnej veci vznikli trovy konania účasťou povereného zamestnanca žalovaného vo forme cestovných výdavkov na pojednávanie vytyčené Okresným súdom Trnava na deň 13.08.2020. Na predmetnom pojednávaní bol zároveň vyhlásený aj rozsudok prvoinštančného súdu, voči ktorému smeruje toto odvolanie. Žalovaný nemohol konkrétne vyčíslieť trovy konania v deň vzniku trov konania (rovnako v deň vyhlásenia rozsudku), nakoľko ani sám žalovaný nevedel určiť presnú výšku trov konania, ktorá by bola určiteľná až návratom povereného zamestnanca žalovaného z predmetného pojednávania. Zastáva názor, že prvoinštančný súd nesprávne právne posúdil nárok strán sporu na náhradu trov konania, pričom má za to, že žalovanému, ako úspešnej strane sporu mal byť v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok vo výroku II. zrušil a vec v časti rozhodnutia o trovách konania vrátil prvoinštančnému súdu na nové rozhodnutie.

4. Žalobkyňa odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou - stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d) a h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania (§ 388 Civilného sporového poriadku).

6. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného vydania osobného motorového vozidla (špecifikovaného v žalobe). Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom obsah preskúmaného rozhodnutia, jeho odôvodnenie a žalovaným uplatnenou odvolacou argumentáciou bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správnym právnym záverom odôvodňujúcim nepriznanie nároku žalovanému na náhradu trov konania.

7. Podľa § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (ods. 1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ods. 2).

8. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci.

9. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku), ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konania sa uplatní tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Ide o náhradu všetkých trov, ktoré sú preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené a ktoré vznikli v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t.j. víťazstvom) v spore. Plný

úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá. Preto ak v danom prípade súd žalobu v celom rozsahu zamietol, platí, že žalovaná mala plný procesný úspech v spore. K rovnakému záveru dospel aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, avšak napriek tomu, že žalovaný bol v konaní plne úspešný, súd mu nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si žalovaný náhradu trov konania neuplatnil. S týmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje, naopak má za to, že v danom prípade sú dané dôvody pre priznanie náhrady trov konania žalovanému.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že o nároku na náhradu trov konania sa rozhoduje bez návrhu, výrok o trovách konania musí byť súčasťou rozhodnutia, a to aj vtedy, ak sa v konaní úspešná strana svojím výslovným prejavom, nevzbudzujúcim pochybnosti, nároku na náhradu trov konania vzdá. V takomto prípade súd rozhodne, že strana nemá nárok na náhradu trov konania a v odôvodnení uvedie tento dôvod. Obdobne postupuje aj v prípade, ak trovy konania strane nevznikli. Pokiaľ naopak zostane strana pri uplatnení nároku na náhradu trov nečinná, bez ďalšieho nie je možné ustáliť, že sa nároku na náhradu trov konania vzdáva.

11. Odvolací súd nezistil dôvody pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému, pretože z obsahu spisu nevyplýva, že by sa žalovaný svojím výslovným prejavom vzdal nároku na náhradu trov konania. Navyše žalovaný bol v konaní aktívny, zúčastnil sa aj pojednávania vo veci, z čoho nemožno usudzovať, že by žalovanému trovy konania nevznikli. Pokiaľ súd prvej inštancie žalovanému náhradu trov konania nepriznal, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci tak ako uvádza odvolateľ v podanom odvolaní.

12. S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, odvolací súd v súlade s ustanovením § 388 Civilného sporového poriadku napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania zmenil tak, že žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu.

13. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v zmysle § 396 ods. 1 a 2 CSP rozhodol odvolací súd ex offo podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalobkyni (keď dôvod postupu podľa § 257 Civilného sporového poriadku nezistil). O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).